

GREEN FAMILY

Sitten edellisen Pallo-Veikon on tuonen viikate tuottanut tällä palstalle uutisia, jotka ovat herättäneet voimakkaita kaipauksen tunteja ja kysymyksiä ajallisuudesta lukuisien pallosiskojen ja -veikkojen mielissä.

Juuri edellisen numeron ilmestymisen aikoihin tuli tieto Agnes Tyynelän poismenosta. Hän nukkui pois 29.11. Agnes, järjestysmiesikoni Kalevin aviopuoliso, teki mittavan urakan pallosiskojen toiminnassa. Hänen hillittyyn käytökseen kuului, että Agnes ei kovin paljon mielipiteillään huudellut. Silloin kun hän inostui puhumaan, niin sanat olivat kohdallaan ja huumori nasevaa, muistelee toinen veteraanipallosisko.

Maaliskuun 13:na meidät tavoitti uutinen kaupunkineuvos, kaupunginjohtaja Esko

Lankilan kuolemasta. Matka oli päättynyt kotimatalla Lapista. Eskon sydämessä oli vahva palloveikkolainen henki, liekö perua jo kouluvuosilta yhteislyseosta. Sen hän tunnusti tämän lehden muutamassa laajassa haastattelussa, joista ensimmäinen julkaistiin heti kaupunginjohtajavalinnan jälkeen, ja kirjoittamisensa lehden pääkirjoituksissa. Hän oli todella yksi niistä, jotka eivät epäile tunnustaa väriä. Pääkirjoitukset Pallo-Veikkoon hän teki tultuaan Olli Telimaan jälkeen jatkamaan seuran puheenjohtajan paikalla vuosina 1991-92.

Lankalauantaina levisi jäsenistön keskuuteen tieto Raimo Huuhkan uupumisesta sairautensa. Raimo, meille ikäisilleen "liiki", piirisi KPV:n toimintaan uran, jollaisia ei kovin monta ole. Tyypillisenä kokkolalaisena poikana hän hakeu-

tui nuorena junioritoimintaan, Vänilin kouluun. Vuonna 1956 saavutettu A-nuorten SM-pronssi oli hänen pelaajauransa kohokohta. VR:llä ammattiin valmistautumisen jälkeen hän liittyi toimimaan seurassa lukuisissa eri tehtävissä. Ensin olivat edessä A- ja B-juniorijoukkueiden valmennus, sitten junioripäällikön tehtävät ja edustusjoukkueen joukkueenjohtajuus parhaana saavutuksena miesten SM-pronssi 1975, ja lopulta peräti 15 vuoden mittainen työskentely seuran johtokunnassa. Sen lisäksi, mitä Raimo teki työtä joukkueiden parissa, hän kantoi vastuullisesti toiminnallaan huolta seuran taloudesta.

Rohkenen todeta, että kaikkien kolmen menetetyin kohdalla heidän toimintansa myös seuran hyväksi sai vahvan tuen ja hyväksyttiin läheisten taholta. Niinpä sieltä on riittänyt uusia

Pallo-Sisko Agnes Tyynelä työnsä ääressä.

voimia jatkamaan heidän työtään Green Familyn hengessä. Siitä ollaan seurassa iloisia ja kiitollisia samalla kun otetaan osaa surun kohdanneille.

Toimituksen tietoon ei ole tullut tälle vuodelle enempää merkkipäivä uutisia kuin mitkä julkaistiin edellisessä lehdessä. Muutenkin on perhepiireissä pidetty tapahtumat oman sisäpiirin tietona. Liekö laman heijastumaa sekini? **vote**

Esko Lankila: KPV oli minun joukkueeni

Lukuisien kokkolalaisten askelel hidastui ja mieli pysähtyi perjantaina 13.3. ajattelemaan elämän arvaamattomuutta, kun suusta toiseen kiiri tieto kaupunkimme pitkäaikaisen kaupunginjohtajan Esko Lankilan poismenosta.

Elokuussa 80 ikävuoden saavuttanut Esko piirsi lähtemättömän jäljen kaupunkimme kuvaan ja historiaan. Hänelle ei riittänyt kahdeksan tunnin työpäivä kaupungintalon suojissa. Myös vapaa-aikanaan hän halusi olla kehittämässä kaupunkia ja luomassa edellytyksiä Kokkolassa viihtymiselle.

Syksyllä 1971 oli Pallo-Veikon ajan hermolla ja tuleva kaupunginjohtaja toi lehden haastattelussa oman selkeän näkemyksen liikuntakulttuurin merkityksestä Kokkolalle.

Esko Lankilan sydän sykki lämpimästi vuosien saatossa KPV:lle ja varsinkin seuran nuorisotyölle. Tämä käy ilmi lehden numeroiden 44-47 pääkirjoituksista, joiden laatijana oli seuran puheenjohtaja, Esko Lankila. Kappale syksyn 1990 pääkirjoituksesta riittää todistukseksi.

"Tunnen oloni vallan nöyräksi ryhtyessäni tässä tilanteessa ja näissä olosuhteissa hoitamaan jalkapalloilun merkiseuran Kokkolan Pallo-Veikkojen puheenjohtajan tehtävää. Minulla ei ole oma-kohtaista kokemusta peliarenalta. Mutta eihän minua edustusjoukkueeseen valittukaan. Rohkenin lähteä tähän näkemykseni mukaan vaati-vaan tehtävään sillä perusteella, että KPV on aina ollut minun joukkueeni ja sen me-

nestyminen on ollut minulle sydämenasia."

Pallo-Veikon pääkirjoituksessa syksyllä 1992 puheenjohtaja Esko Lankila kirjoittaa:

"Junioritoiminnassa vahvuus on rikkautemme. Sen varassa lepää tulevaisuus. Tärkeätä on tehdä hyvän urheilullisen panoksen lisäksi myös korkeatasoista kasvatustyötä. Arvostukset voi vallan hyvin asettaa myös päinvastoin. Tulokset saattavat siitä jopa yletä poikien varttuessa miehiksi."

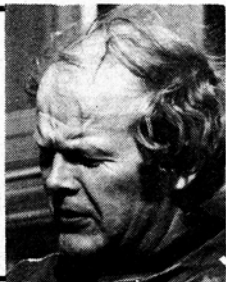
Näistä ajatuksista ja seuran hyväksi tehdystä arvokkaasta työstä KPV:n jäsenjoukko esittää kiitoksensa ja kaipauksen puheenjohtajan poismenon johdosta myös lähiomaisille.

Oheinen artikkeli on julkaistiin seuran nettisivulla pian kuolinuutisen jälkeen.

Esko Lankila, seuran puheenjohtajana.

Pojasta mieheksi

Tämän kirjoituksen haluaisin osoittaa jalkapallosta kiinnostuneille pojille, jotka pyrkivät eteenpäin jalkapallotaidoissaan, ja joiden päämääränä on pääsy edustusjoukkueen riveihin ja siinäkin vielä pitemmälle, edustamaan maataan jalkapalloilun jalossa taidossa.

Huipulle ei ole minkäänlaista oikotietä, vaan sinne pyrkivän on tehtävä työtä, työtä ja lujasti työtä saavuttaakseen vaadittavat tiedot ja taidot, joilla sitten on katetta pelikentillä. Tämä työ ei olekaan mitään yksinkertaista rutiinityötä, vaan se vaatii tekijältään sekä ruumiillista että henkistä kuntoa, kuin myös pitkäjänteisyyttä, peräänantamattomuutta ja uhrautuvaisuutta. Hyväksi jalkapalloilijaksi ei synnytä, vaan tuhansien harjoitustuntien ja satojen pelien jälkeen pojasta kehittyy mies joka pystyy suoriutumaan hänelle annettusta pelivastuusta ja jolle voidaan antaa paikka edustusjoukkueessa.

Miten sitten kehittyä hyväksi jalkapalloilijaksi siinä onkin kysymystä kerrakseen.

E n s i m m ä i s e n ä tulee mieleeni päämäärän eli tavoitteen asettaminen tarpeeksi korkealle, mutta kuitenkin realistiselle tasolle, sekä sen jälkeen osatavoitteiden asettaminen määrättyille vuosille. Mitä nuorempina pystyy tavoitteet asettamaan ja myös löytää tarmoa, kunnianhimoa ja pitkäjänteisyyttä tavoitteiden saavuttamiseen, niin tällainen poika on ottanut pitkän askeleen kohti miehistymistään.

T o i s e k s i toisin esille jalkapalloilijallisten tietojen ja ennenkaikkea taitojen kehittämisen. Näihin lasken kuuluvaksi kaikenlaisen pallonhallintataidon, potku- ja taklausvoiman, juoksunopeuden ja -kestävyyden, ketteryuden, peliälyn, tarmokkuuden, peräänantamattomuuden ja itseluottamuksen.

E d e l l ä m a i n n i t t u j e n pääasiallisesti fyysisiin toimintoihin liittyvien taitojen kehittäminen on, kuten jo aikaisemmin kerroin, hyvin monien harjoituskertojen ja pelien kautta saavutettavissa. Ne pojat, jotka ovat jaksaneet olla mukana ja jotka ovat päässeet lähimmäksi täydellisyyttä, heistä muodostetaan huomispäivän joukkueita ja heidät kelpuutetaan aikaimiesten joukkoon. Itse harjoitusmenetelmiin ja peleihin en tässä halua puuttua kuin sen verran, että tee kuten valmentajasi neuvoo ja käskee. Tee kaikki parhaan kysysi mukaan, ota jokainen harjoitus tosissasi ja ole esimerkkinä pelitovereillesi.

K o l m a n n e k s i haluan tuoda esille elämäntavat, sillä ensimmäisiin edellytyksiin valmennuksen onnistumiseksi ja urheilijan eteenpäin viemiseksi kuuluvat terveet elämäntavat ja tasapainoinen elämä. Jotta pystyt tehokkaasti harjoittelemaan ja pelaamaan, on sinun varattava riittävästi aikaa myös levolle ja unelle.

Sinun on syötävä säännöllisesti ja ohjelmoitava ruokailusi harjoitusten ja pelien suhteen oikein. Tähän ryhmään haluan tuoda myöskin epäsaännöllisten elämäntapojen vahingollisen vaikutuksen sekä harjoitusta pelisuorituksiin. Alkoholin käyttö harjoituksissa tai peleissä on samaa kuin entisellä miehellä. Kun hänellä oli kylmä, niin päästi pissat housuihinsa, vähän

aikaa lämmitti, mutta kohta oli kahta vaikeampi olla.

Tupakan ja muiden huumaavien aineiden käyttö ei missään nimessä ainakaan lisää suorituskykyä, vaan aikaa myöten ihminen tulee näistä aineista riippuvaiseksi ja suoritukset huononevat kun niiden pitäisi parantua. Järjestä itsesi ja perheesi kanssa tasapainoinen elämä sillä useissa tapauksissa muunlaisten elämäntapojen vaikutus saattaa olla harjoittelun rasittavuutta paljonkin vaikuttavampi.

Tähän liittyvää asiaa olisi tietysti vielä paljonkin, mutta edellä kerrotut tulivat päällimmäisenä mieleeni. Ehkä sinä poika, joka haluat kasvaa jalkapallotaidoissasi miehen mittaiseksi, saat jotain oppia ja miettimisen aihetta näistä ajatuksistani. Viimeiseksi muutamia lauseita, jotka haluan tuoda tietoon:

- Harjoittele tunnollisesti.
- Opettele pelaamaan kovaa, mutta oikein ja rehdisti.
- Seuraa koko kentän tapahtumia.
- Opettele pelaamaan myös pallottomana.
- Tee nopeita ja yksinkertaisia ratkaisuja.
- Muista ettet ole kentällä yksin.

I I K I

Perustettu
12.10. 1930

Kunniapuheenjohtaja:

Jorma Nikkanen

Puheenjohtaja: Risto Pouttu
Hallitus: Jaakko Innanen, Pekka Kuusela, Hannu Laakso, Vesa Pihlajamaa, Janne Ylinen varapuheenjohtaja.

Sihteeri: Jouko Vierimaa

Edustusjoukkue: Risto Pouttu pj

Pallo-Siskot: Pia Savolainen pj, Tuula De Jong, Seija Hattunen, Pia Heikell-Tastula, Tiia Ihalainen, Leena Luokkala, Johanna Ojanperä, Outi Oosi-Overton, Sirpa Rita, Elina Räisälä.

Naisjaosto: Peter Haldin pj, Harri Seppälä, Laila Myntti.

Juniorijaosto: Tapio Hakala pj, Petri Gustafsson, Rolf Mannström, Vesa Nurmi, Seppo Peuraharju, Kai Tastula, Jouko Vierimaa, Timo Åstrand.

Markkinointijaosto: Hannu Ritolta pj, Kari Pallaspuro, Janne Ylinen.

Viestintäjaosto: Jouko Vierimaa pj.

Järjestysmiesjaosto: Pekka Kivelä pj, Hannu Helasterä, Pekka Kuusela, Hannu Litmanen, Kalevi Tyynelä.

Seniorijaosto: Matti Järvi pj, Voitto Kentala, Esa Korhonen, Matti Leskelä, Seppo Paavola, Jukka Peltoniemi. Asko Rintapää, Asko Salamaa.

palloveikko

Ketju jatkuu. Tämä on lehden 76:s numero. Se on toteutettu seuran tiedostus- ja markkinointijaoston yhteisin ponnistuksin. Lehtä on painettu 19 000 kappaletta Art-Print Oy:ssä ja se jaetaan joka kodin jake-luna kanta-Kokkolaan sekä Kälvälle Kokkola Jakelun toimesta.

Lehden toimituksellisesta

materiaalista ovat suurimman osan tuottaneet Tapio Hakala, Voitto Kentala, Juha Kola ja Jouko Vierimaa. Kameraa on ahkerimmin käyttänyt Jorma Uusitalo ja mustavalkoiset kuvat ovat pääosin Leo Torpan nap-simia. Lisäksi on avustuksia saatu muiltakin suunnilta. Ilmoitushankinnasta ovat vastanneet pesunkestävät palloveikot Kari Hujanen ja Reijo Ruotsalainen sekä seuran hallituksen jäsenet. Lehden ulkoasu on jälleen Pentti Heikkilän turvallista käsialaa.

KPV kiittää kaikkia lehden toteuttamiseen vaikuttaneita yksityisiä ja yrityksiä.

Pojasta mieheksi

Oheinen on kopio kevään 1976 Pallo-Veikon sivulta. Siinä edustusjoukkueen joukkueenjohtaja Raimo Huuhka haluaa viestittää juniorikasvatukseen näkemyksiään niin valmentajille kuin varsinkin nuorille junioreille. Paljon ei ole ajan hammas syönyt sanomasta.